



HERMANN PÉTER:
ÁDÁM ÉS ÉVA
részlet

VASS JUDIT

MINDEN

**olyan, mintha.
Hasonló önmagához.
Minden, amit az ész
a nemlétig hámoz.**

**Kitépem, ami kín,
nem engedem, hogy fájjon.
Derengj tavaszi nap
a zsibbadt almafákon.**

**Zsibongjon, ami él,
földön, vízben, az égen.
S te maradj kívül Uram,
A meddő cselvetésen.**